

Ταφικό ανάγλυφο βαριά οπλισμένου μονομάχου εκτίθεται στο Αρχ. Μουσείο

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Ένας βαριά οπλισμένος μονομάχος, που πιθανότατα συμμετείχε σε μονομαχικούς αγώνες στη Θεσσαλονίκη, «καλωσορίζει» πλέον τους επισκέπτες στο Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης. Στην περίοπτη προθήκη στον χώρο υποδοχής του μουσείου και στο πλαίσιο του εκθεσιακού θεσμού με τίτλο «Νέα αποκτήματα/Νέες προσεγγίσεις», το ταφικό ανάγλυφο του οποίου η προέλευση ταυτοποιήθηκε πρόσφατα, συστήνεται στο κοινό.

«Έως το 2017 δεν μπορούσαμε να ταυτίσουμε την προέλευσή του, το πώς βρέθηκε δηλαδή στη συλλογή του μουσείου. Είχε πίσω του έναν ταξινομικό αριθμό που όμως δεν αντιστοιχούσε με τους δικούς μας. Όταν λοιπόν έγινε μία αρχειακή έρευνα στα αρχεία άλλων υπηρεσιών, εντοπίστηκε τελικά σε ταξινομικό αριθμό του βυζαντινού μουσείου, οπότε βρήκαμε ότι είχε ανασκαφεί στην οδό Κωνσταντίνου Μελενίκου, απέναντι από τα πανεπιστήμια, κοντά στο ανατολικό τείχος της αρχαίας Θεσσαλονίκης», δηλώνει στο Αθηναϊκό/Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων η αρχαιολόγος Αγγελική Κουκουβού, προϊσταμένη στο τμήμα Εκθέσεων, Επικοινωνίας και Εκπαίδευσης του Αρχαιολογικού Μουσείου Θεσσαλονίκης.

Πρόκειται για ένα ταφικό ανάγλυφο που χρονολογείται στο β' μισό του 2ου αι. μ.Χ. και ξεχωρίζει από τα αντίστοιχα της συλλογής του μουσείου, καθώς διατηρεί σε

πάρα πολύ καλό βαθμό τη χρωματική του διακόσμηση, γεγονός σπάνιο, καθώς στα περισσότερα γλυπτά το χρώμα δεν σώζεται.

«Ο συγκεκριμένος μονομάχος απεικονίζεται στον λεγόμενο τύπο της “δόξας”, δηλαδή είναι όρθιος, φοράει όλο τον εξοπλισμό του, τις περισκελίδες και τη ζώνη του, που σημαίνει ότι είναι προστατευμένος για τον αγώνα. Κρατάει μπροστά στο στήθος του ένα εγχειρίδιο -δηλαδή ένα μαχαιράκι, έχει το κράνος του σε μια ψηλή βάση και έτσι τονίζονται με πολύ έντονο τρόπο τα χαρακτηριστικά του προσώπου του, όπως και οι λεπτομέρειες από την ενδυμασία του» εξηγεί η κ. Κουκουβού.

Το ταφικό ανάγλυφο μονομάχου -σύμφωνα με την ίδια, ανήκει στα λεγόμενα μονομαχικά μνημεία, δηλαδή μνημεία προς τιμήν των μονομάχων που πέθαναν στην αρένα, τα οποία στήνονταν από συγγενείς, φίλους, συναδέλφους ή τις συζύγους του, όπως πιθανότατα συνέβη με τη γυναίκα του εικονιζόμενου.

«Είναι σημαντικό γιατί έχουμε επιπλέον φιλολογικές μαρτυρίες ότι και στη Θεσσαλονίκη, όπως και σε άλλα μέρη του ρωμαϊκού κόσμου, γινόταν οι γνωστές μονομαχίες και θηριομαχίες, ένα ρωμαϊκό θέαμα που είχε έρθει σε όλες τις ανατολικές επαρχίες του ρωμαϊκού κράτους» εξηγεί η αρχαιολόγος. Όπως συμπληρώνει, οι αγώνες αυτοί πραγματοποιούνταν στο πλαίσιο της λατρείας του Ρωμαίου Αυτοκράτορα, ενώ για τη διεξαγωγή τους χρειαζόταν να φέρνουν θηρία από μακρινές χώρες. «Τα έξοδα ήταν πάρα πολλά και τα επωμίζονταν πάντα ο αρχιερέας της αυτοκρατορικής λατρείας, κάποιιοι δηλαδή πάρα πολύ εύποροι με υψηλά αξιώματα, που ήταν οι μεγάλοι χορηγοί των αγώνων και το έκαναν δώρο στον κόσμο, που ερχόταν να τους δει ακόμη και από την επαρχία» επισημαίνει.

Είναι χαρακτηριστικό ότι έχουν ανακαλυφθεί κι άλλες πηγές, όπως κάποιες εξαγγελίες, δηλαδή επίσημες αφίσες, που αναρτώνταν στην αγορά και προανήγγειλαν τους μονομαχικούς αγώνες. Τέτοιες πληροφορίες και περισσότερα για τους μονομαχικούς αγώνες, μπορεί να μάθει ο επισκέπτης του Αρχαιολογικού Μουσείου Θεσσαλονίκης αν ξεναγηθεί και στη μόνιμη έκθεση του μουσείου, όπου υπάρχουν κι άλλες στήλες με μονομάχους.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΑΠΕ-ΜΠΕ

ekirikas.com